

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00512/2011-01

Дана: 16.08.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Б.З.** из **Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010), на седници Високог савета судства дана 16.августа 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Б.З.** из **Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-486/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Б.З. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у као судија Другог Општинског суда у Београду, подноси пријаву за избор у Први Основни суд у Београду, Виши суд у Београду и Апелациони суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;

- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да исти не изазивају сумњу, јер је у посматраном периоду имао мали број укинутих одлука с обзиром на број пресуђених предмета и број изјављених жалби.

У погледу оспособљености и броја решених предмета истиче да је имао задовољавајућу испуњеност норме, имајући у виду да је у посматраном периоду 2006-2008.година имао остварење судијске норме од 100%, истиче још да је кривично веће преузео 2002.године од Т.С. која је изабрана, а преузео је 220 предмета што је највећи број предмета био по судији, а да при том му је и број нерешених предмета повећан обзиром на прилив, али у односу на све остале судије не највише.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње о стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 53 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-486/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 1,3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, а у вези броја укинутих и преиначених одлука, израде одлука и остварења судијске норме.

У вези броја преиначених и укинутих одлука истиче се да је у 2006.години имао 23,53% преиначених и 23,53% укинутих одлука, а да је просек суда износио 19,19%, да је у 2007.години имао 14,29% преиначених и 33,33% укинутих одлука, просек суда је износио 19,62% укинутих одлука, те у 2008.години да је имао 33,33% преиначених одлука,

просек суда је износио 20,59% преиначених и 16,67% укинутих просек суда је износио 12,13%, односно просечно за све три године 23,21% преиначених и 25% укинутих одлука, из чега се извлачи закључак да је имао низак проценат потврђених одлука и да није имао задовољавајући квалитет тј. стручност у раду.

У погледу израда одлука указује се да је у посматраном периоду имао већи број одлука израђених након рока од 30 дана и то у 2006. години 30 одлука од чега 7 у периоду до 60 дана и 23 преко рока од 60 дана, у 2007. години 4 у року до 60 дана и у 2008. години 27 одлука од чега 10 у периоду до 60 дана и 17 преко 60 дана, чиме је прекорачен законски рок за израду одлука и право на суђење у разумном року.

У погледу остварења судијске норме указује се да је у 2006. години имао остварење норме од 75%, у 2007. години 79,50% и у 2008. години 87,20% остварења судијске норме, чиме није завршавао минималан број предмета и остварио минималну норму успешности.

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабран за судију престала му је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009. године.

Против те одлуке поднеском од 06.10.2010. године подносилац приговора је изјавио да у целости остаје код већ изјављених жалби, а исте допунио у следећем:

У погледу стручности погрешан је закључак ВСС да преиначене одлуке указују на његову нестручност јер су оне у суштини потврђене одлуке, односно да је одлуком другостепеног суда одлука потврђена у погледу чињеничног стања и правилне примене материјалног права, али да је била потреба да се одлука измени у погледу изречене кривичне санкције или одлуке о трошковима поступка, или пак уколико је услед промене Кривичног закона дошло до потребе пренумерације кривичног дела или је неко дело престало да постоји, након доношења првостепене одлуке, али у сваком случају не води до поновног вођења кривичног поступка. Указује да су остале судије на кривичном одељењу имале знатно већи број преиначених одлука од њега. Указује на чињеницу да је преласком са парничног на кривично одељење преузео кривично веће са највећим бројем нерешених предмета 230.

У даљем тексту даје упоредни приказ процента решених, преиначених и укинутих одлука за посматрани период, упоредну анализу испуњености оријентационе норме, као и упоредну анализу израда одлука по протеклу рока од 30 и 60 дана, а у оквиру сваке од датих анализа указује на судије кје су изабране а од њега су имали лошије резултате по сваком посматраном мерилу. Доставља се званични извештај Другог општинског суда у Београду.

Указује у вези израда одлука да постоје и објективне околности које су условиле дуже трајање израда одлука а то је узроковано чињеницом да се ради о обимним и компликованим одлукама, дугим више десетина страница, обично са великим бројем окривљених и већим бројем кривичних дела, да исти није могуће квалитетно урадити у кратком року, уз редовна суђења и израду осталих одлука као и због отежаних услова рада у суду, а да се упоредно ради о мањем броју одлука у односу на број донетих пресуда, што и указује да се не ради о злоупотреби постављених рокова. Указује да су друге судије које су изабране и при том и напредовале имале знатно већи број неизрађених одлука у прописаним роковима. Поред тога није узето у обзир да је његов

суд у односу на све остале београдске судове имао у раду најтеже предмете, као и највећи број предмета у тим судовима, да су били отежани услови рада, неодговарајући смештајни услови, да није узето у обзир и укупан број мериторних одлука, даје у раду имао и мањи број старих предмета у односу на изабране судије.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 26.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Другог Општинског суда у Београду, Статистички извештај о раду суда, судијских одељења и судија за 2005., 2006. и 2007.годину достављен од стране подносиоца приговора, Извештај Првог основног суда у Београду од 11.07.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора се детаљно изјаснио, образложио своје наводе, а у битном навео да се преиначене одлуке не могу узимати као показатељ лошег квалитета рада, јер исте имау карактер пресуђене ствари али да ипак је имао и мањи број преиначених одлука од изабраних судија, у погледу испуњености норме да је у побијаној одлуци унет нетачан податак, а да је и у том погледу имао боље резултате од изабраних судија, а да проценат испуњености оријентационе норме не указује на сумњу у испуњеност критеријума оспособљености, да је свог записничара имао тек од 2007.године, да је значај у раду придавао решавању старих предмета, да је у 2008.години било и велики број лажних дојава о бомбама, што је узроковало и одлагање рочишта и слично, а да је великим бројем старих предмета му било потребно дуже време за рад и израду одлука, у погледу застарелих предмета да 80% тих предмета су узроковани изменама закона

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност у Другом Општинском суду у Београду и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.година

Укупно у раду 368 предмета од тога старих 84, решено укупно 130 предмета, од тога 105 пресудом и 31 стари предмет, остварење норме 75%, 7 одлука израђених у периоду 30 до 60 дана и 23 након 60 дана, 17 одлука разматраних по жалби 4 укинуте 23,50% и 4 преиначене 23,50%.

2007.година

Укупно у раду 398 предмета од тога 133 стара укупно решено 144 предмета, од тога 97 пресудом и 50 старих, остварење норме 79,50%, 4 одлуке израђене у периоду до 60 дана, 21 одлука разматрана по жалби 3 преиначене 14,30% и 7 укинутих 33,33%, просек одељења преиначених 14,23% и укинутих 19,62%

2008.година

Укупно у раду 408 предмета од тога старих 156, укупно решено 134 предмета, од тога 111 пресудом и 57 старих, остварење норме 87,20%, 10 одлука израђених у периоду од 30 до 60 дана и 17 преко 60 дана, према датом извештају само су 14 одлука израђених до 30 дана, 18 одлука разматраних по жалби 6 преиначених 33,30% и 3 укинуте 16,70%, просек одељења преиначених 20,59% и укинутих 12,13%.

На основу извештаја председника Првог основног суда у Београду утврђено је да Други општински суд у Београду у посматраном периоду није у првом реду у електронском уписнику, иако је постојала рубрика за исто, уносио податке, као и да није вођена ни посебна помоћна свеска у коју би се уносили ови подаци, па тачно време израде одлуке није могуће утврдити.

На основу збирног Т2 обрасца утврђено је да је у 2006.години просек одељења био 10 одлука од 30 до 60 дана а подносилац приговора је имао 7 одлука, а преко 60 дана просек одељења 17 а подносилац приговора 23, у 2007.године даје просек одељења био за одлуке израђене од 30 до 60 дана 6 а да је подносилац приговора имао 4, као и да је преко 60 дана просек одељења износио 4 одлуке а подносилац приговора да није имао израђене одлуке преко 60 дана, као и да је у 2008.години просек одељења за одлуке израђене од 30 до 60 дана био 9 одлука а подносилац приговора је имао 10, а за одлуке преко 60 дана просек одељења је био 12 а подносилац приговора је имао 17, односно укупно за све три године од 30 до 60 дана 25 подносилац приговора 21, као и преко 60 дана просек одељења 33 а подносилац приговора 40.

На основу извештаја је такође утврђено да је подносилац приговора имао у посматраном периоду 16 предмета који су обустављани услед наступања апсолутне застарелости и Високом савету су достављена и појединачна решења у којима је поступак обустављен.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценатукинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, „Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узете се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама, и то знатно, сем у 2008. години. При том је Високи савет судства пошао и од чињенице да је подносилац приговора имао довољан број одлука разматраних по правном леку у свакој години да би се могло на основу тога на ваљан начин утврдити ниво стручности подносиоца приговора. Како сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

У погледу сумње у испуњеност потребних услова је чињеница великог броја неблагоприятно израђених одлука. Сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности, време израде одлука, представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је бројем израда одлука, а у року преко 60 дана од дана закључења галвног претреса, изнад просека одељења, а имајући у виду и број одлука израђених у року од 30 до 60 дана, овај број предмета израђених након законом прописаног рока указује на несавесно и неоспособљено поступање подносиоца приговора, поготово имајући у виду њихов број, па

је тиме озбиљно довео у питање савесност у поступању, а што представља основ да би у смислу одредбе члана 45 Закона о судијама био изабран за судију.

Подносилац приговора није остварио очекивану оријантациону норму, односно завршила минимално очекивани број предмета. Сумња у овом погледу проистиче из разлога датих у побијаној одлуци, као и података у извештајима о раду. Подносилац приговора је у 2006. години имала у раду имао 368 предмета од којих 84 стара предмета, решио 130 од којих 31 стари предмет и остварио према званичном судском извештају норму од 75%; у 2007. години у раду је имао 398 предмета од којих 133 стара а решио 144 предмета од којих 50 старих предмета и остварио норму од 79,50%; у 2008. години у раду је имао 408 предмета од којих 156 старих предмета и решио 134 предмета од којих 57 старих и остварио норму од 87,20%. Ови подаци указују да је подносилац приговора довољним бројем предмета у раду и могао да оствари очекивани минимум решених предмета, али да то није случај, да му се услед тога и број предмета у раду повећавао, што указује на недовољан ниво марљивости у раду, а уз то да му се у раду констатно повећавао број нерешених старих предмета. Уз то и чињеница, иако то није наведено као разлог у побијаној одлуци, а односи се на број обустављених кривичних поступака услед наступања апсолутне застарелости, што указује да се подносилац приговора олако односио према предметима у раду, а исто указује и на основаност оборене претпоставке оспособљености код подносиоца подносиоца приговора.

Високи савет је имао у виду укупне резултате подносиоца приговора па из свега тога проистиче да незадовољавајућим квалитетом рада, у свим посматраним годинама, али и укупно, великим бројем одлука израђених након законом прописаног рока, а да за то није било нити једног оправданог разлога, па и већег од просека одељења, а да при том подносилац приговора није био оптерећена у раду бројем примљених предмета у рад, већ бројем нерешених предмета, а да је исте могао да реши, а насупрот томе му се број нерешених предмета и нерешених старих предмета повећавао, као и чињеницом да није решаван минималан број предмета месечно иако је исто могло да се постигне, указује да нису задовољени критеријуми оспособљености и стручности.

Подносилац приговора је своје резултате рада стављао у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према Закону о изменама и допунама Закона о судијама, да преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија Другог Општинског суда бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и Мерилима и Правилима за примену истих, а подносилац приговора привилегован у односу на друге неизабране судије.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС